

Život Hany Blagodárné

Být učitelkou v době komunismu rozhodně nebylo lehké. To si na vlastní kůži zažila Hana s jejím otcem učitelem. Paní Hana Blagodárná rozená Hnitková se narodila roku 1935 na Praze 6. Má jednu sestru Vladimíru. V dětství s rodiči jezdila na statek do Loucké, statek byl chudý, a tak neměl ani koupelnu:

„Takže se to dělalo tak, že měl tatínek necky u krav ve chlívě. Protože se vařil šrot pro dobytek, tak byla horká voda, tak jsme jí nalili do těch necek a on se tam u těch krav dycky vykoupal, najed se a šel si lehnout.“ (7:55 – 8:13)

Z druhé světové války si paní Hana pamatuje, jak byli schováni ve sklepě při náletech a poslouchali rozhlas.

„Tam jsme měli rozhlas a poslouchali jsme náš rozhlas, to byla vynikající věc, protože oni nám třeba říkali: Blížejí se prostě německý tanky na Prahu, nebo prostě všechno co se dělo, tak to nám z toho rozhlasu říkali.“

V roce 1952, když jí bylo 17 let, přišla k nim do bytu státní bezpečnost. Zatkla otce paní Blagodárné za napomáhání obchodníku Šnajdrovi. Po otcově odsouzení se musela rodina přestěhovat do jednopokojového bytu k babičce. Tam jich nakonec žilo šest. Hana vystudovala pedagogické gymnázium na Praze 5 a stala se učitelkou. Na tanečním večírku se seznámila se svým manželem Dimitrijem Blagodárným.

„A přišla ze ředitelství školy pozvánka z lesnické fakulty tady z kulat'áku, že lesnická fakulta pořádá taneční večírek ve fakultě, že nás zvou prostě, abychom tam přišly, aby měli s kým tancovat, protože tam zas byli samí kluci. Tak my jsme si řekly, že půjdeme celá třída. A teď když jsme se sešly před tou fakultou, tak jsme tam byly jenom dvě.“

Vzali se roku 1957 a prožili spolu 26 let. Její manžel se narodil na Slovensku jako syn ruského uprchlíka. Životopis svého tchána paní Hana sepsala pro svoje děti a vnoučata.

Naše setkání s Hanou byla velice příjemná zkušenost. Zleva: Karolína, Michal, paní Hana, Honza a Kačka

V rozhlase jsme se dobře pobavili a nakonec jsme práci zvládli. Zleva: Karolína, Kačka, Honza

